

Rebecca

Čau debile,
četla jsem, co sis dal na instáč. Jako by se mi na rameno vysral holub a letěl dál. Člověka to pošpiní a strašně otráví. Bú bú bú jsem pitomej ubožák, co nikoho nezajímá, a kví-
čím jako čivava, protože sním o tom, že si mě někdo všimne. Sláva sociálním sítím: svou čtvrthodinku slávy jsi dostal. Důkazem budiž, že ti píšu. Určitě máš děti. Chlapi jako ty se rádi množí, bože chraň, že by jejich rodová linie zanikla. Všimla jsem si, že čím jste vy lidi blbější, tím spíš máte potřebu se rozmnožovat. Takže doufám, že ti děti rozmaš-
ruje nákladák, ty budeš bezmocně sledovat, jak chroptí a oči jim stříkají z důlků, a večer co večer tě bude pronásledovat jejich bolestné vřestění. Nic lepšího ti nepřeju. A od Biggie-
ho ruce pryč, ty kašpare.

Oscar

Jste ostrá. I když já si o to říkal. Omlouvá mě snad jen, že jsem nečekal, že si to přečtete. Nebo možná jsem v to vskrytu doufal, ale skutečně tomu nevěřil. Mrzí mě to. Ten post jsem smazal i s komentáři.

Ale stejně jste ostrá. Nejprve mě to konsternovalo. Pak jsem se, přiznávám, hodně pobavil.

Rád bych vám to celé vysvětlil. Seděl jsem pár stolků od vás na zahrádce v ulici de Bretagne – neodvážil jsem se vás oslovit, ale významně jsem se na vás díval. Nejspíš jsem se cítil zahanbeně, že vám moje tvář zjevně nic neříká, a také se styděl za vlastní nesmělost. Jinak bych o vás něco tak odporného nikdy nenapsal.

Ten den jsem vám chtěl povědět – nevím, jestli vám to něco řekne –, že jsem mladší bratr Corinne, s níž jste se přátelila v osmdesátých letech. Jayack je pseudonym. Naše

příjmení znělo Jocard. Bydleli jsme nad náměstím Maurice Barrèse. Pamatuji si, že vy jste z Kali, vaše budova se jme-
novala Dunaj. Tehdy jste k nám chodila často. Já byl mladší bratr, zpovzdálí jsem vás šmíroval, promluvila jste se mnou jen zřídka. Ale vybavuji si vás u své autodráhy, snažila jste se mi ukázat, jak všechno rozbourat.

Měla jste zelené kolo, klučicí silničku. V knihkupectví Hall du Livre jste kradla celé tašky cedéček a jednou jste mi dala *Station to Station* Davida Bowieho, protože jste ho měla dvakrát. Díky vám jsem v devíti letech poslouchal Bowieho. To cedéčko pořád mám.

Mezitím jsem začal psát romány – nedosáhl jsem takové slávy jako vy, ale celkem se mi zadařilo a vaši mailovou adresu mám už dlouho. Sehnal jsem si ji, protože jsem pro vás chtěl napsat divadelní monolog. Nikdy jsem nenašel odvahu se vám ozvat.

Mějte se hezky.

Rebecca

Chlapče, nech si ty omluvy, nech si ten svůj proslov, všechno si to nech: vůbec mě nezajímáš. Jestli tě to uklidní, ještě větší vztek mám na tu zpropadenou krávu, co mi na to tvoje prohlášení poslala odkaz, jako bych potřebovala vědět o každém pitomci, co se do mě naváží. Kašlu na tvůj fádňní život. Kašlu na veškerou tvou práci. Všechno ohledně tebe je mi jedno, vyjma tvojí sestry.

Samozřejmě že si na Corinne pamatuju. Roky jsem na ni nepomyslela, ale jakmile jsem si přečetla její jméno, všechno se mi vybavilo, jako bych jen otevřela šuplík. Hrávaly jsme karty na sáňkách, které měla v pokoji místo stolu. U otevřeného okna jsme kouřily cigára, co jsem kradla mámě. Dřív než všichni ostatní jste doma měli mikrovlnku a v té jsme nechávaly roztéct sýr, který jsme si pak mazaly